

Izhaja vsak četrtek. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik FRANCE BEVK
 Cena oglasom: 1 milj. visočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, vabila, naznanila itd. vsaka vrsta L. 1.—
 Celoletna naročnina L. 15 — Za inozemstvo L. 22.50.

Leto IV.

GORICA, četrtek dne 7. maja 1925.

št. 19.

Hindenburg v podobi angela miru.

Ko nastopil Hindenburg je,
 le verujte, da bo mir,
 mirno zjutraj mi vstajajte,
 mirno pojte spat zvečer.

On je mož na svojem mestu,
 sicer malo predebel,
 da bi nosil perutnice,
 večkrat bo na »zadnjoc« sel.

Tudi roka, težka roka
 vajena pač oljke ni
 in obraz in pa moštace,
 vse po vojski nam diši.

Toda včasih preobrne
 še se sam peklenški vrag,
 Čuk še dvomi — a mogoče,
 da mož poleti še v zrak.

V soboto ob 9. uri zvečer v Trgovskem domu gledališka predstava
 „V NIŽAVI“ — Časten večer gosp. Bratuža. Edina predstava.

Gorica, dne 7. maja.

Včasih je Čuk na palci prav res v zadregi kaj naj piše na prvem mestu. Če bi bil to političen list, bi bilo to lahko. Vzel bi kar rles kakega poslanca ali kako »vdovo« pod svoj kljun in bi ju mlatil tako dolgo, da bi se prikazalo kako drugo, primernejše zrno, da bi ga obdelal. Ker pa nisem političen list in se moram varovati, da nisem — že radi konkurence — preveč humorističen, moram pač izbrati resnejših snovi.

Na primer to, da je prišla brzjavka da se nahaja na peti v Nemčijo — ker je Hindenburg izvoljen — seveda — folikšna jata pečenih pišk. da bodo solnce zatemnile in bati se je, da se vsi Nemci ne zadržijo od njih — ker jim bodo naravnost v usta letela. V Nemčiji se vrša že vse prave, da se ta ošromna nesreča prepreči.

Druga vznemirljiva vest je ta, da namerava Zveza narodov podeliti Hindenburgu v znak veselja nad njegovo izvolitvijo oljčno vešico. Ne vedo pa, ali naj izdelajo to olično vešico v dobi meča, ali v dobi kanona. Da ne bo nevolje, bodo vrašali generala, v kateri obaki mu je ljubša.

Nekateri trdijo da je Hindenburg dober general, a bo slab politik. Čuk na palci ni tega mnenja. Nekateri ljudje so sposobni za vse. Viljem je bil namreč vojskovodja, politik, pisatelj naravoslovec, zgodovinar... celo Nemčijo je znal izborni zavoziti v blato. Tudi naš Mussolini, ki je trikrat minister, se je vršel na dramatično nole. Spisal je komedijo »Gospoda rične sel!« Mi sicer vemo da se je že pred leti pričelo, vendar ne dvomimo, da bo nova komedija dobra, slična vsem njegovim ostalim velikim delom. Piše tretje dejanje. Če bo napisal tudi komedijo z naslovom: »Gospoda, konda sel!« nam ni znano.

Čuk na palci.

BLEDI MESEC.

»Glej, glej, kako je nocoj mesec bled!«

»Nj čudo, ko je vse noči — zunaj!«

Izžrebanci.

Izmed rešiteliev ugank v Čukovem koledarju so bili izžrebani sledeči: 1. Šuligoj Josip, Bača 4, — Sv. Lucija ob Soči. — 2. Vran Ivanka, Kazlje 64. — 3. Franjo Klesičar, rudnik Kamižariča, Černomelj — SHS. — 4. Rola Anton, Zg. Veličina, — Sv. Lenart v Slov. Goricah. — SHS. — 5. Šoštarč Ivo, Maribor, Aleksandrove ceste 13 — SHS. — Vižin Marjan, Kuršumlijska ulica 11 — Djur-

djevo brdo SHS. — 7. Ščuka Zorko, Barkovlje — Trst 340. — 8. Tušar Albin, Ljubljana, Kolodvorska ulica 185 — 9. Boguš Viktor, Maribor — Maistrova ulica 3-1. — 10. Vatovec Dragotin, Gorica — Viale 24 Maggio 16. —

Vsakdo se mora radi darov oglasiti sam osebno ali pa po pošti v teku meseca maja pri upravi lista v Gorici, »Narodna tiskarna«, kjer lahko dvigne darove.

Uprava Čukovega Koledarja.

Strašne finance.

„Zdaj si moram izposoditi 50 L., da vrnem denar, katerega sem si bil izposodil pred 14. dnevi, da povrnem predjem, katerega sem bil vzela, da plačam stanovanje, katero pa še danes ni plačano.“

Usodepolni urar.

Francoski: Rudolf Bringer.

Poslovenila: Rosandra.

Vstajali so s solnčnim vzhodom, počivati so šli ko je nastala noč. — jedli so, kadar so bili lačni in je bila jed kuhana, pili pa, kadar so bili žejni, drugače so pa delali in delali, ker niso znali drugače časa rabiti. — Vsled tega so pa prebivalci v Šent-Kudonatu v zavetju visokih gora, ki so obdajale njih vasico mirno in složno živeli.

Pravzaprav pa tudi, kaj jim je manjkalo za lepo mirno življenje? — Zita za vsakdanji kruh, malo trtja, da je bilo jeseni vina, malo pese za odebeliti prešička, da ni zmanjkalo zabele in mesa za praznike — pa kos vrta, ki je

dajal zelenjave za prikuho, — to niso bila sicer velika bogastva, — ali v kraju samem res tudi ni bilo revežev.

Šent-Kudonovci niso poznali železnice, najbližnja postaja je bila oddaljena dobrih deset kilometrov, — za gorami skritega kraja se ni tikala niti nobena lepa bodisi državna ali okrajna cesta, — le majhna gorska pot je vodila do mirne vasice, — čegar prebivalci so se doma tako dobro počutili, da niso hoteli hoditi daleč. In ker v Šent-Kudonatu ni bil rojen nikak slaven mož, ker kraj ni bil slikovit ali znamenit vsled kakega zgodovinskega spominka, ni niti nobenemu tujcu prišlo na misel, da bi se bil podal v ta oddaljeni in težko dohodni Šent-Kudonat, — kajti nobenemu se

sploh ni sanjalo, da bi tamkaj odprl kak hotel ali vsaj gostilno, saj so si možki lahko privoščili domačega vina iz lastnega trtja. — Da, staval bi, da se na celem svetu dobje jako težko tak kraj, čigar prebivalci bi bili brez izjeme tako srečni in zadovoljni kot Šent-Kudonovci.

Ali sreča ni od tega sveta.

Nekoga lepega jutra se je priklatil s palico v roki in z nahrbtnikom v vas Šent-Kudonatsko neki usodepolni urar.

Odkod je prihajal? Nobeden ni tega izvedel. — In po kaj je prišel v ta pozabljeni kraj? — Nj minilo dolgo, da se je izvedelo.

Sicer je bil to skrajno neprijeten, nesimpatičen človek, Rumun kot griza, suh kakor polenovka, njegovo drobno telo je bilo nekam zvito kot trte, ki so rasle v Šent-Kudonatu. Čelo mu je vhajalo nazaj, veliki nos se je skoraj dotikal špičaste brade, tako da je bil nekako podoben čuku, njegove oči so se skrivale v globokih jamah in nikdar gledale odprto v obraz, s komur je govoril; — njegova velika ušesa — mahale nekako po zajčje. — Znalo se je, da se kliče Majer Bruk, — ime ki se pač ne daje kristianu.

Prvi dan je pohajal po kraju samem in si ogledal županstvo, šolo, cerkev, in ko je zapazil, da ta javna poslopja nimajo na pročelju ure, se je nekako samozadovoljno zarežal pa si jel meti roke, da se je slišalo, kot da bi mel lesene klince.

Ko je potem še vprašal mimoidočega možkega, ki je bil še slučajno tajnik občine Šent-Kudonat, koliko da je ura, le-ta ni potegnil ure iz žepa, kot je sploh navada, ampak se je ozrl na nebo pogledal kako stoji solnce pa odgovoril, da je kmalu čas za kosilo, on sam da je lačen in da hiti domov, kjer se gotovo že hladi juha v skledi.

V Šent-Kudonatu namreč ni bilo nobene javne ure in v vsej vasi ni bilo niti ene žepne ure. — Kaj pa jim naj bi tudi služila?

Ker ni bilo železniške postaje, se ni bilo treba bati, da kdo zamudi vlak. Ko je pa ob nedeljah zazvonilo, so pa itak vedeli, da je čas iti k maši. — Saj sem vam že rekel, da so bili Šent-Kudonovci najsrečnejši.

Ker se v Šent-Kudonatu ni nahajalo ne hotela in niti najprilprostejše gostilne, je Majer Bruk vprašal za stanovanje in hrano preprostega kmeta, ki ga je gostoljubno sprejel, niti najmanjše ne dvomeč,

koga sprejema v hišo, kak duh nemira in nesloge bo srfotal izpod njegove strehe, ki bo s hudičevo zlobo vničil ves mir, vso srečo zadovoljnih in složnih Šent-Kudonovcev. — In usodepolni urar je hitel na delo.

Najprvo se je poklonil županu, pa ga prepričal, da je občinska hiša brez ure na pročelju podobna obrazu brez oči.

Gotovo, da niso bile finance občine Šent-Kudonat tako slabem, da bi ne mogle privoščiti občinskemu obrazu mu manjkujoče oko. Majer Bruk se je pa zavezal tudi, da za toliko in toliko pripravi na pročelje te glavne hiše v občini lepo uro, ki bode kazala jasno na svojem blestečem se kvadrantu, kako čas teče. Bila bo jasno četrte, polure in tričetrtre, pa dvakrat ponavljala polne ure.

Pristavil je skušnjavi urar še, da bo ime naprednega župana, ki je obogatil kraj s prvo javno uro, gotovo ostalo v zgodovini in za poznejše rodove.

In toliko je govoril in toliko hvalil, da je pregovoril župana, da je le-ta celo brez sklicanja občinske seje, naročil pri urarju lepo zvonečo uro za pročelje občinske hiše.

Ali našemu urarju ni zadoščevalo to naročilo. — pa se je podal še k župniku. Tamkaj je rabil drugačna prepričavanja.

Govoril je Bruk Majer župniku na srce, češ na cerkvi, na zvoniku mora biti ura, da kaže vernikom, kako nevredno beži čas, če se ga ne posveti božji časti in dušnemu blagorju. Njegova zgovornost je bila res prav ganljiva, tako da se je tudi župnik odločil, da mora lepa nova ura na zvo-

nik. — Bruk Majer je pa zapisal naročilo.

In iz župnije jo je vdaril zlomkovi urar še v šolo. — In tam je napel vse sile svojega govorniškega talenta. — po nedolgem pogovoru z nadučiteljem je prepričal tega, da je ura na šolskem poslopju neobhodno potrebna, da kaže učencem ure resnega dela in ure dovoljenega razvedrila, — ker brez prave ure niti pravo učenje ne more biti redno in plodovito.

In še ni bil zadovoljen s svojo trojno zmago. — Usodepolni urar je prerešetal vse občane enega za drugim pa jim dokazal, da se brez ure sploh ne more živeti, da brez ure v žepu ni prave sreče, prave zadovoljnosti; — da se brez pravega časomera človek sploh niti ne razloči od živine. — kajti čas je najdragocenejši naš zaklad. — bolj še kot oves in pšenica, ki se tudi merita. — Čas se mora dobro

meriti, kajti mi se niti ne zavedamo, kako malo ga imamo na razpolago — In eden za drugim so se dali vjeti in v kratkem je imel vsak svojo uro, — bodisi moški, ženska ali celo otrok, ali pa tudi stari ljudje, ki so bili že kraj groba. — Seveda, nekateri so hoteli že srebrne, drugi nikelnaste, nekateri so se celo zadovoljili z kovinastimi; — za vse je pa dal urar garancijo, da bodo dobro šle.

In ko so bile nastavljene ure, — jedna na županstvu, druga na cerkvi a tretja na šoli, in ko je vsak Šent-Kudonovec potegnil iz žepa svoj novi časomer, je postalo v Šent-Kudonatu obupno žalostno.

Mali, usodepolni urar se je seveda zopet odpravil čez hribe in doline, da zanese v druge mirne kraje prokletstvo svojega rokodelstva in trgovstva.

A v Šent Kudonatu ni bilo več mogoče živeti.

Ker se kmalu ure niso več zlagale, — je kmalu ena kazala polure, druga pa že cele, — vsaka ura je hodila svoj čas, ne da bi se brigale za drugo, sosednjo, — pa je nastala v nekdanj tako srečnem in zadovoljnem kraju nesloga, jezna in prepir. — Ker se ljudje niso več ravnali po solncu, so vstajali kar tako po uri, počivati so hodili prezgodaj ali prekasno. — Ob nedeljah so prihajali v cerkev, še predno je cerkovnik začel prižigati sveče ali pa ko je že mašnik z »Ite missa est« dal zadnji blagoslov.

O porokah je župan čakal kar po cele ure in ko je ravno jezno odhajal, so prišli prvi svati na glavni trg. — O pogrebih je šel mrtvec kar brez spremstva na pokopališče, pogrebci so pa ravno dospeli k posmrtni pojedini.

Šent-Kudonovci so jeli spoznavati zakasnenje in prehitavanje — v tej napetosti in čakanju so jim jeli slabeti živci. — Jeli so se kregati in prepirati — tudi stepli so se že bili. — Dva zakonska para sta se ločila vsled časomera in več zarok se je iz istega vzroka razbilo. — Z eno besedo, — v nekdanj srečnem kraju Šent-Kudonat je hudič zasejal seme nesloge in prepira z onimi urami, tako, da se je začelo tam živeti kot v pravem peklu.

A prebivalci tega mirnega kraja niso spoznali vzroka svoje nesreče ampak še skušali so, kako bi si jo povečali. — Pravili so mi, da so že napravili potrebne korake za železnico, ki naj bi služila obči koristi.

Jasno, in razvidno je, da bo to višek vsega, konec zadnjega sporazuma in sloge. — — —

Zeló lepo.

GOSPOD. Moja žena me je včeraj s cveticami obmetavala.
GOSPH. Tako? In od tega ste ves zatekel pod očmi?
GOSPOD. Cvetlice so bile namreč vsajene v loncu.

J. Jurkovič — Karlo:

Drugovanje.

PETRICIA (za njim): Pojte! Pojte! Če se jutri ob tem času dvigne cel regiment takih nosov za mano, me ne vlove... Vse vedo... Ampak, da bi le že ta norec prišel, (Gleda skozi okno). Ni ga še. Pa mi je rekel, da mi prinese obleko na vse zgodaj. Prokleta serena-da! Vničila mi je obleko! (Se sprehaja gori in doli). Ne, ne. Tako ne more več dalje. Ravno tako se mi godi, kot tistemu, ki so ga golega in zvezanega z medom namazali ter vrgli nanj ose in sršene. Ni pomoči. Treba je bežati in to čimprej. (Odpre omaro in zveže stvari v robec). Tako, To bo dovolj. (Zapre sveženj v omaro, Tomica pomoli glavo v sobo).

III. PRIZOR.

Tomica in Petrica,

TOMICA: Pst! Dobro jutro,

PETRICIA: Pst! Hodi k vragu s tvojim »dobrim jutrom!« Ali si mi prinesel vse?

TOMICA: Tu imaš. (Mu da skozi vrata sveženj). Ali so tebe zelo polili?

PETRICIA: Vsega, od nog do glave.

TOMICA: Tudi mene so; ti vragi!

PETRICIA: Policijski zajci že prav vse vedo. Mene so že našli, tebe iščejo... Boži! (Tomica odide).

IV. PRIZOR.

Petrica sam.

Petrica (razveže sveženj). Vrag ga pocitraj! Kaj vse mi je prinesel! Pisano suknjo kakor petelin. A kje imam jaz pisano suknjo? Da me žena vidi, bo že vse vedela. Zato (zagradi sveženj z obleko) se bom hotel obleči. Potem bom zbežal. (Gre proti vratom druge sobe, Se vstavi). Stoj! Predno ubežim,

moram zmešati štrečno, da mi ne bodo takoj za petami (Tihó pokuka v ženino sobo). Še spi... (Sede, vzame iz žepa svinčnik in papir in piše.) Tako... dobro... Čisto naravno... Življenje se mu je pristudilo... Odšel je in skočil v vodo... Ali pa se je obesil. Tako. (Vzame list in sveženj in gre v drugo sobo. Nato pogleda v sobo Timo, nihče se ne oglasi.)

V. PRIZOR.

Timo sam.

Timo (ogleduje sobo.) Nobenega. Mislim sem, da ga bom tako zgodaj vsaj dobil doma. (Ogleduje sobno opravilo.) Saj ni kaj zarubiti. O ti hudobneži, potratneži! Če njega in vse skupaj prodam, ne dobim desetine. Joj, joj, obresti za tri mesece več znesejo, nego je vse skupaj vredno. Joj, joj!... Glej ga! Pa še ptice hrani! O, razsipneži!! Misli, da to nič ni! (Petrica se vrne oblečen v sobo.)

Tiskarski škrat nagaja rad.

Neki goriški list je tam okoli 1. 1913 prinesel poročilo o gostovanju ljubljanskih igralcev. Tiskarski škrat si je privoščil pokojnega V-a, kterem je bilo med drugim povedano: »...Naš stari prijatelj in dobrodošli gost g. Vsk je tudi sinoči pred izbranim občinstvom z vso silo pokazal svojo umetnost...« Mi smo bili in smo še danes mnjenja, da se kaj takega ne pove javno, pa tudi umetnik prav gotovo ni nameraval kaj takega, dasi gledališče morda ni bilo polno, ali poslušalci so bili izbrani, kot je to list povedal...

Pretekli mesec smo čitali v nekem drugem listu med oglasi: »Babica, diplomirana..... sprejema dnevno noseče.....« — Doslej nismo vedeli, da je tudi takih žensk na tem božjem svetu. Vrhutega pa se po pravici prašamo, kdo pa sprejema one revice, ki so dnevno in še ponoči v blagoslovljenem stanu?

V istem listu čitamo: »Pri zopetni otvoritvi *tafove* gostilne v N... so veseli gostje nabrali 62 lir za....« — Ni povedano, zakaj je krčmar imel svojo gostilno nekaj časa zaprto. Anti se ni bil zametil s paragrafom in je moral nekaj

časa odsedeti, kar se danda našnji lahko pripetijo tudi posštenim ljudem. Kakor je nabitranje doneskov v dobrodelne namene priporočljivo in vsake hvale vredno, bi mogli taki dokazi usmiljenih src v *tafovi* gostilni zbuditi pozornost oblasti! — Ali pa je bila ona »zopetna otvoritev *tafove*« gostilne morda le *aprilska šala*?

Zanimivo je tudi naslednje poročilo: »Ameriški poslanik v K... je včeraj *obiks*al ministrsira za zunanje zadeve in mu je dal z vso odločnostjo razumeti, da njegova vlada nikakor ne odobruje korakov, ki

bi mogli kaliti dosedanje dobre odnose med obema državama....« Ako je poročilo resno, potem je verjetno, da je ameriški poslanik ministra za zunanje zadeve najprej oštrel, potem mu je šele dal »biksa«, oziroma »boks«....

Naslednje poročilo tudi ni povsem jasno: »Državni pravnik je predlagal za obtoženca smrtno kazen na večalih in osem let težke ječe«. Iz tega poročila ni razvidno, ali je obsojenec moral odsedeti teh 8 let težke ječe pred žalostno smrtjo na večalih ali šele pozneje....

Ugoden trenutek.

Ona: »Dradi Emil, danes je ugoden čas, da me izprosiš pri mojem očetu!«

On: »Kako to? Ali je danes dobre volje?«

Ona: »Ravno nasprotno! Baš danes je silno razkačen in siten spričo velikega računa, ki mi ga je poslala moja morda, pa bo vesel, ko bo mislil, da boš moje prihodnje račune plačeval Ti!«

ŽENSKA GA SRKAJO.

V Mariboru vidiš vsako popoldne skoraj same ženske po gostilnah in po kletah, to pa zato ker one imajo čas njihovi možje pa ne, ker so na delu.

Ali spi oko postave?

Le podaj se mi v Gorico, ako hočeš mirno spati, sto pijancev ti prepeva in po noči kolovrati.

Tu ni treba nam budilke, tu ni treba petelina, tu budé nas razgrajči, ki so polni »šnopsa«, vina.

Če živimo še v Evropi, se vprašuje marsikteri, da smo v Tripolis-u morda, že živimo v trdi veri.

Tu tatje in pa pijanci imajo naj slajši mir. Ali spi oko postave, da ne da jim svoj »kvartir« ?

VI. PRIZOR.

Timo in Petrica.

PETRICA (*zapazi Timo, sam pri sebi*): Vraga! Še tega se je manjkalo! (*Glasno.*) Sluga, gospod Timo, Oprostite, meni se mudi. (*Hoče oditi.*)

TIMO (*ga zagrabi za rokav*): Oho! Ostanite no, malo! Tudi meni se mudi, zato sem tako zgodaj prišel... Samo dve, tri besede... Slišal sem, gospod, da nekaj časa sem jako neredno živite. Kvartate in se bratit s sleparji in vagebundi, ki se norčujejo iz vas. Zapeljujejo vas na nočne pustolovščine, ki bi mogle biti pogubne vašemu zdravju, in vaši osebni svobodl... Sram vas bo di! O, in tako dobro ženo imate...

PETRICA (*mu zatisne usta z roko*): Molčite!

TIMO (*si ogleduje Petrico in mu tiplje obleko*): Tudi z obleko, kakor se mi zdi, si nista dobra prijatelja, mladi gospodič.

PETRICA (*ga udari po roki*): Ro-ke proč! Kaj vas pravzaprav vse skupaj briga? Ali je to vaša obleka? Kdo vas je postavil za varuha moje svobode in zdravja? Zahvalite Boga, da se vam tako rdečijo vaši uhlji in to radi naših obrestij. Sicer pa pojdite k vragu! Niti malo se mi ne ljubi poslušati vaših pridig.

TIMO: Dobro, dobro! Ali vseeno, gospodič moj: kdaj pa mislite plačati svoj dolg? Jaz vas ne morem in nočem več čakati.

PETRICA: Zakaj ne bi čakali? Vraga, zakaj ste pa potem upnik, če ne boste čakali. Česa pa se bojite? Ako umriem, predno plačam (*zaokroži z roko po sobi*) tukaj imate!

TIMO: Ha-ha-ha. Tebi se pa malo meša, mladič! To beračijo? Pustimo te otročarije! Raje mi povejte, kdaj mi mislite plačati?

PETRICA: Kdaj? Kaj jaz vem?

Moj rok je: — ko bom mogel.

TIMO: Potem lahko čakam do sodnjega dne.

PETRICA (*svečano*): Za katerega ne vemo, kdaj pride. (*Mu preti s prstom.*) Varujte se!... No, no, kako ste prebledeli... No, no... Saj sem vam rekel, kadar bom mogel. Kaj hočete še? A sedaj da stvar končamo, verujte mi: neprilicneje mi niste mogli priti. (*Vzame kapo.*)

TIMO (*ga ustavlja*): Kam hočete? Mladi človek! Vi ste strašno lahkomi-seln! Ali ne veste, da so obresti že davno presegle glavnico?!

PETRICA: Pa kaj je to? Tem bolje za vas. Pustite jih, naj tečejo! Naj se debelijo!

TIMO: Za vraga! Radi vaših šal bi človek pobesnel. — Sedaj bi že lahko začeli plačevati.

(Dalje.)

V nižavi.

To se pravi, da še ne veste, kaj je to. Če boste šli v soboto ob deveti uri zvečer v Trgovski dom, pa boste vedeli. To je namreč drama znanega pisatelja, prevedena že v mnogotere jezike, neštetokrat igrana, ki jo v soboto uprizori »Dramatično društvo« v Gorici. S to dramo pa je združeno še nekaj drugega. Ob tej priliki bo imel svoj časten večer režiser »Dramat. društva« v Gorici, g. Ciril Bratuž. On sicer trdi, da bo to tudi njegov poslovilni večer. Tega mu ne verjamemo. Želimo pa, da njegov časten večer vsestransko dobro izteče. Zato ste dolžni vsi tisti, ki ste se čez leto smejali in zabavali, priti na ta večer. Opozarjati moramo, da bo v soboto edina predstava te drame. V nedeljo se drama ne bo ponovila.

Ko se živali pogovarjajo med seboj.

Peljala sta dva konja težek voz, omagovala sta, ker nista imela moči voziti ykreber ne da bi morala postajati; voznik ju je bil z bičem, vpil nad njima dju, dju, dju in ju je neprenehoma proklinjal. Ko sta se odpočila, sta začela govoriti sledeče: **Pram:** Belec! Kje si bil pa ti do sedaj? **Jaz** sem bil doma, kjer mi je mati, toda mati je pred kratkem dobila drugega in zato me je gospodar prodal sem. Tu mi je mnogo slabše. Kajti doma je le doma. Tako težko vleči mi nikdar ni bilo treba kajti taka dela je izvršila večidel moja mati ali pa moj starejši brat. **Kdaj** si pa ti prišel sem **Pram?** **Jaz** sem služil nekemu zelo sitnemu gospodarju, kateri me je vedno bil in bil. Nekega dne me je pa tako bičal, da sem ga brenil v nogo tako hudo, da je ležal 8 dni. Rekel je takoj, da me bo dal šintarju toda ko je prebolel, se je pa premislil in me je raje prodal sem. Ta gospodar me sicer ne bije tako, alj hrana je, kakor vidiš, pičla, in truditi se morava mnogo da si zasluživa hrano in vodo. Če bi ljudje imeli vsaj malo

usmiljenja z nami in da bi si mogli predočiti, kako bi bilo njim, ako bi se oni nabajali v enaki okolnosti. — **Belec:** Ti se motiš, ako misliš, da bo kdaj prišlo do tega. **Jaz** sem sicer še mlad pa vendar vidim že naprej, da so ljudje postali po vojni vsi zmehšani in divji in da bodo od dne do dne vedno bolj divji in koncem tudi da bodo živali postale pametnejše kakor so ljudje.

Zdaj ti pa še hočem povedati, kako nas ljudje izkoriščajo do zadnjega, kajti mi

nimamo penziona kakor ga imajo ljudje, temveč oni nas kratkomalo prodajo šintarju in kaj on z nami dela — veš sam.

V soboto 25. aprila se je tudi v Mariboru vozil neki inženir s svojim 32-letnim konjem »Šarčem« na izprehod. Ko se je pripeljal na glavni most, se je »Šarec« zgrudil sredi mosta in morali so ga odpeljati na posebnem vozu za živino zopet v hlev. Gospodar zdaj premišljuje, kaj naj bi storil z menoj in brzkone me bo dal šintarju.

Res da Viljem je še majhen in da z mlekom se redi, ali velik še postane, ko ga Hindenburg doji.

Res da Viljem še je v zibki in povezan čez in čez, ali pride še na konja, če potrudi se zares.

Je med Nemci ljudovlada in predsednik Hindenburg, ali Viljem vedno upa, naj pomaga sam mu Tur'k.

Če bo zibelka premajhna, bodo dali mu prestol, takrat bodo »zlati« časi in bo mirno vsak dan bolj.

DOBRA PARTIJA.

On: »Gospodična, v resnici se moram čuditi, da so Vaši stariši dovolili Vašo zaroko z onim neotesanim gumpcem!«

Ona: »Prosim Vas, zakaj pa ne? Moj zaročenec ima mnogo denarja in vrhtega še — **jetikoa.**«

RAZVESELJIVA NOVICI.

A: »Letos ne bo novih davkov.«....

B: »To je razveseljiva novica!«

A: »....povišali bodo le stare«....

ZAUPNO.

»Pripoveduj mi vendar kaj o Tvojem zaročencu!«

»Ah, to je krasen in ljubezniv človek! Zaročila sem se z njim, ker se njegova postava tako lepo ujema z mojim novim — kostumom!«

PREVELIKA LJUBEZEN KAZNOVANA.

V Mariboru sta se neka gospa in neki gospod zelo ljubila, čeravno sta bila obadva poročena in sta imela svoje otroke. Ko je državno pravništvo zvedelo o tej preveliki ljubezni, ju je obtožilo radi zakonolomstva. Pri sodniški razpravi sta pa obadva potrdila, da se inata zelo rada in da zanemarjata svoj pravi zakon. Sodnik je dal gospodu 14 dni, gospe pa 10 dni zapora zato, da se jima bo prevroča ljubezen malo ohladila.

PRI ZDRAVNIKU.

»Kaj? Samo mleko naj pijem?! — Kakšen zdravnik pa ste, ko ne morete pri meni najti takšne bolezni, da bi jo mogel zdraviti z vinom in žganjem!«

STRIC IZ AMERIKE.

»Kako se Ti zdi ta mala, drobna punca?«

»Kako, ta mala, drobna punca?! To je izvrstna partija z najlepšo bodočnostjo: njen stric je berač v New Yorku!«

Orlek pri Sežani.

Oženil bi se silno rad, a deklet jaz nisem našel, star sem samo dvajset let, snubil sem že pet deklet.

Prva dolgega jezika, le naj pojde po zdravnika; druga se mi izgovarja, mene ima za sleparja;

tretja pa prijetno poje, lepše kakor gozdne šoje; je četrta prevelika, skoro, da se zvezd dotika;

peta pa je že prestara, moja jo mladost ne mara. Če dobi se deklet zalo, li zapojem rajsko hvalo.

Če v zakon ktera si želi, naj se naglo oglasi.

OZADJE.

Vojni dobičkar Goldmann si naroči sliko, Umetniku je naročil: »Prosim Vas, da pri moji sliki pazite zlasti na ozadje! Ne naslikajte me morda pred kako zaveso, Ozadje mora biti značilno, osebno in mora v gledalcu vzbujati pozornost in razmišljanje!«

Ko je umetnik dovršil naročeno sliko, je dobil šest tednov — zapora, navzlic temu, da je ozadje popolnoma odgovarjalo zahtevam bogatega žida. Slikar je narisal v ozadju *lepoglavsko kaznilnico*....

Pravijo.

Pravijo, da so v Mariboru morske ribe ceneje kakor v Trstu, to pa zato, ker jih lovijo v Dravi ali na v Muri in jim dajo ime murske ribe, pišejo in izgovarjajo pa »U« tako kakor O in zato pa kupci mislijo da so morske ribe.

Pravijo, da so se v Svetem pri Komnu na zadnjem javnem plesu udeležile škrbinske gospodične hodilka, ker ni bilo domačih fantov, da bi jih peljali plesat. Ko so prišli pozneje tja, pa ravno niso imeli špaga s seboj, da bi jih povabili dol, zato so kmalu napravile med seboj »alarm« in so jo odkurile domov. Le ena mladenka je bila korajžna, ki je ostala pozno v noč, kjer jo je moral tuj fant spremljati domov.

Pravijo na Ubelskem, da tam pod gmajno hišico stoji, pred hišico pa pupa lažnjiva sedi. Tam misli in študira, fante in dekleta obira. Pupca naj skrje jezik za zobe, da drugič kaj več ne izve.

Pravijo v Studenem, da so sklenili tamošnji porotniki, da mora priti Andrej pred »krvavo rifto«. Preki sod rudeče »kravate« je pa predlagal Čarugovo zanjko.

Izgubljenih par volov.

Nekje v Zagorju so se kmetu izgubili voli. Ne ve, kaj naj začne, žalosten je, ne more ne jesti ne spati, še piti se revežu ne ljubi. Ker sam ni mogel najti volov, pošlje sina, da jih poišče. Sinko gre in dolgo časa ga ni bilo nazaj. V mraku pride ves vesel domu, pa ga oče praša:

»No, kaj je? Ali si našel naše vole?«

»Atek, našel sem nekaj mnogo boljšega!«

»Pa kaj si našel?«

»Ne povem! Uganite!«

»Oče je že mislil, da je sinko morda našel zaboj zlatega in srebrnega denarja, pa se je še on razveselil.

»No, povej vendar, kaj si našel?«

»Pa Vam res naj povem?«

»Povej, povej sinko, ne muči me dalje!«

»Povem Vam na uho!«

»Kakor se Ti zdi! Samo hitro povej!«

Zdaj se sin sklone in čisto tiho pove na uho:

»Atek volov nisem našel, pač pa sem našel v gozdu gnezdo mladih kosov!«

Pravijo v Sosljanu, da so se sosljanjka dekleta v Slivnem hudo jezila, ker niso nobenega fanta dobila.

Pravijo istotam, da kdor se hoče dobro oženiti, mora v Sosljan priti, tam dobi na izbiri, vsakovrstnih devic polno mero.

Pravijo v Sosljanu, da sosljanska dekleta niso za gospoda ne za kmeta, za berača tudi ne.

Pravijo v Sosljanu, da so vstanovili pretepalno društvo »Nebojsnega«.

Pravijo v Strnci, da tamošnje mamiče le treznim ljudem zaupajo »delikateso« jajčk, — pijancem pa repo in krompir. Studenske klepetulje pa so prevzele veliko kurjo nalogo in same.....

Pravijo, da so v Ravneh tri dekličice, ki so imele tako dolge jezičice, da so priklicale svoje zaželjene možičke. Črna noč je dala vsaki svojega, če ne iz slame nagačenega pa na zid narejenega. Baje so dekličice zjutraj od sreče omedlele in si ne bodo več kaj takega želele. Če so šle s svojimi možički tudi spat, ne vé Čuk na palci in tudi drugi ne.

Pravijo, da je »Vdova Rošlinka« tako fletkana, da je zlezla vsem ljudem v možganco, zašla iz svoje tople postelje celo na politično polje in začela kovati kapital.

Pravijo, da sta se v Mariboru združila dva mesarja zato, da lažje ljudi farbata. Onadva imata namreč na štantu (stojnici) cene zapisane tako nerazlično, da ne poznaš prave številke. Če pa prideš k njima in zahtevaš meso po najnižji ceni, pa pravita, da sta ga že prodala, to pa

tudi takrat, če prideš že ob osmih zjutraj k njima. Seveda ljudje pa kupijo — po dražji ceni, ker se dotični oblastni organi za ta dva prefriganca ne brigaio.

Pravijo, da v nekem prvem hotelu v Celju so se bne stene tako tanke, da se čuje v bližnjo sobo vsako zakonsko in nezakonsko kretanje.

Pravijo, da so v Mariboru in v okolici taka slovenska podjetla ki imajo večidel nemške uradnika, ki niso večši slovenskega jezika.

Pravijo, da so v Mariboru javna stranišča v takem slabem stanju, da so se ženske zaklele, da jih ne bodo več obiskovale, čeravno so bile do sedaj vsakdanje obiskovalke.

Pravijo, da bodo Nemci v Gracu Slovincem dobro posvetili zato, ker so jih ti-le pretepli v restavraciji Halbwidl v Mariboru.

Pravijo, da v Mariboru v nekaterih gostilnah še sedaj nečejo zmanjšati cen, čeravno je meso zopet znatno padlo in trdijo, da se temu posebno gostilna pri cerkvi zelo protivi — kar je pa seveda pripisati le »Ober-natakariči«.

Pravijo, da bo neki »Ober« vrgel vsakega gosta vun, kateri drži s Čukom. — Pazi pa naj se, da ne bo vrgel Čuk njega na cesto.

Pravijo v Kostanjevici, da so sezi dali vsakomur, ki mu je bila porušena hiša, cel grad in da postane Kostanjevica kmalu drugi New-Jork. V resnici bi pa še Čuk ne imel kam sestiti, če bi sem priletel.

kdo, naj jo razreši, da se cela vas ne osmeši.

Pravijo v Stanjelu, da »gorski duh« je v nedeljo prav dobro strašil tod, ni pa ljudi prestrašil, ki so prišli k veselici v zelo obilnem številu.

Pravijo, da se je v nedeljo klatil po Št. Viški gori »divji lovec«, pa se nikogar ni bal, še žandarmov ne. Ljudje so ga radi gledali in so bili veseli.

Pravijo,

da Bovčani spijo.

Kdaj pa se prebudijo?

Dežela cela zdaj se giblje, prosvete nove dete ziblje, le sam Bovec je zaspan, kaj ni prišel njegov dan, da se končno prebudi, in pomane si oči.

Čuk sam kliče jim: Na plan!

Pravijo, da so obiskali Komen »stari grehi«. To pohujšanje se ze prenese. Kaj pa če bi prišli na dan »novi grehi«. Tega pa menda nihče ne želi. Vsak je tak, seveda, da raje stare grehe in pa tuje gleda.

Pravijo, da so se Grahovci zopet zdramili in noklicali k življenju svojo staro »Čitalnico«. Če bo dovolj knjig in časopisov in med temi tudi »Čuk na palci«, bo res veselje.

Pravijo v Njivicah pri Kojskem, da oni pač verujejo, da se oblasti boje konkurence z »lažjizdravnikom«, a da se boje tudi »mater«, tega pa ne razumejo.

Pravijo v Biljani, da je strašilo po Brdih, pa menda ne bo hudega. Luč prosvete je zelo delikatna reč, če je le malo sence vmes, že jo celo zatemni. Kdor ima čiste roke, je tudi njegovo delo čisto.

Pravijo, da »Vdova Rošlinka« je postala strah dežele. Straši po »Goriški Straži« in »Edinosti« v na vatle dolgih člankih. Prva je ulila škač gnojnice na njo, druga škač medu. Uboga Rošlinka, sedaj ne ve, ali je res tako namazana, ali pa tako sladka. Sicer pa je »grešna« Rošlinka dobila prvo zavetišče v Gorici, v »Katoliški knjigarni«.

Pravijo, da goriški Slovenci dobe slovenske šole takrat, ko bo »Soča« tekla iz Gorice proti Tolminu.

Pravijo, da je v Batah, mnogo takih ljudi, kj najhujše so jim skrbi: y nedeljo, pondeljek popitve, v gostilni, prepiri, prihodnje volitve, to jim povzroča strašanskih muk; naj si bo bube, fantine al' hajduk.

DOBRO SREDSTVO.

»Kaj se Ti je pripetilo, da si ves iz sebe?«

»Razjezil sem se na soseda, ki me je terjal onih 1000 lir, ki sem mu jih dolžan.«

»Pa kako si se mogel radi kaj takega razjeziti?!«

»Hm, veš, boljše mi je kazalo, da se razjezim kot pa da plačam.«

Pravijo, da naj Čuk varuje svoje perje pred Novo Sušiskimi dekleti, ker mu preti velika nevarnost.

Pravijo, da sta na Stari Sušici dve krasotici, ki vesta od vsakega posebej, kakšne grehe ima. Sedaj nam ne bo treba več hoditi k spovedi, ker so naši grehi javni. Prosimo dotični klepetulji, da nam dasta tudi javno odvezo.

Pravijo, da je na Stari Sušici v neki hiši pribežališče grešnikov in tolažnica žalostnih.

Pravijo v Zarečici pri Il. Bistrici, da so Vel. Bukovčani naredili kontrakt za mantinjat punce Zarečičkim fantom; še Čuka bi vsilili, da ga oblečejo v krilo. Ravno zdaj ena koraka proti Zarečici, ali žalibog se najbrž njena želja mila ne bo izpolnila, ker pravijo da je premajhna, da ima dihalo in pihalo vse skupaj.

Pravijo, da se bo vršil v nedeljo, na 10. maja v Zarečici javni ples, da so Vel. Bukovska dekleta naročila že prenočišče.

Pravijo, da hodi neki Tominski lovec na lov v Zarečico, a vzame vedno s seboj črnega psa. Naj pazi, da mu Čuk ne izbihe klokuk; Čuk na latniku čepi, se prav kisto drži in premišlja, kako bi mu izključal oči.

Pravijo, da v Št. Vidu pri Vipavi — to se pravi v vasi Podgrič — zelo napreduje novodobni ples. Čuk je ravno frčal v svojo hišo, ko je videl, da podgriška dekleta ne plešejo drugega plesa kot tango. Čuk se je smejal, da je skoro počil.

Pravijo istotam, da je na Veliko soboto popoldan nehala provizorična abstinenca. Bo pa že zopet kaka — sklada počla.

**NARODNA KNJIGARNA
GORICA**
via Carducci št. 7

priporoča trgovcem in slavnemu občinstvu svojo
zalogo šolskih in pisarniških potrebščin po zelo
nizki ceni.

**Slovenske knjige!
Zahtevajte cenik!**

Razglednice za šaljivo pošto in drugo od L. 4.—
za 100 kom. in dražje. :-: Slikanice za otroke!

Pravijo, da je Mariborska požarna bramba letos obljubila že v petič vpeljati slovenščino kot poveljni jezik pa da imajo še vedno eins, zwei, auf, ab, hoch, nieder, — tedaj še vedno Deutsche Kommandosprache, Čuk bo pa prišel tja in jim bo povedal, da to nikakor ne gre, da bi imeli slovensko ljudstvo vedno za norca.

Pravijo, da na živinski sejm v Maribor pripeljejo vedno več konj in da jih tržno nadzorništvo nikdar ne oceni, radi česar se res ne ve ali pripeljejo kmetje konje na semenj samo zato, da jih pokažejo, ali pa da ljudi farbajo. Nekateri konji so res prav lepi in ljudje se tudi poganjajo za njih, toda cene se ne označijo, ker naj to brzokone ostane tajnost. Seveda ne kupci ne prodajalci niso prav nič krivi na tem.

Pravijo v Marijinem Celju, da je že čas, da se zdranijo in ustanove kako društvo. Če bo pel samo »čindarasa — bum!« bo slabo. S plesom se samo okoli vrti, daleč se pa ne pride.

Pravijo v Gorenjem polju, da se nekateri še vedno boje društva kot

vrag križa. Če bi bila v društvu harmonika, bi že še slo.

Pravijo v Podmelcu, da bodo nekateri fantje ustanovili mesto pevskega zbora — pivski zbor. Še harmonika in klarinet — pa se bo vrtel ves svet.

Pravijo v Srpenici, da vlada zmeda v društveni pletenici, če boče

Iskrene pozdrave

vsem slovenskim fantom iz Orsla in iz Šempetra
pri Gorici pošiljata dve slovenski dekleti, nahaja-

joči se v Bolonji.

Pravijo, da bi se morali goriški slovenski voditelji zganiti ter poskrbeti goriški slovenski mladini posebne tečaje za slovenščino, sicer bo goriške Slovence — hudič vzal. Dokler pa se prepirajo o vdovi Rošliniki in njenih ljubčkih, ter ji uvodnike posvečajo, ni misliti, da bi jim padlo kaj pametnega v glavo.

Pravijo, da »Kraljica palčkov« v Renčah je minulo nedeljo prekosila sama sebe. Posebno »štrija«, norček,

kralj in kuhar so bili prava čarovnija za gledalce, katerih je bilo gotovo nad pol tisočaka, navzočih. Slava Mirncem! Goriški Slovenci, ki smo že videli »V kraljestvu palčkov«, na odru »Trg. Doma« — zahtevamo, da se nam uprizoni tudi kraljica palčkov! Če je v Mirnu požrtvovalnost, mari naj Gorica za Mirnom zaošta?

Pravijo, da se v Batah možem »kadi«.

Ko srečata se dva, eden desno, drugi levo se drži; če srečajo se mnogi, krajcar je padel jim pri nogi.

Pravijo, Starešinstvo v Batah je soglasno sklenilo — v podporo reševšem — 3 doze kokajine in 1 štampilj šnapsa! Res posnemanja vredno!

Pravijo, da so na Bolgarskem vse narodne sile na delu in te ne delajo drugega kot pečejo mrzle državnike

in revolucionarje. Toliko so jih že pohladili, da je strah in groza.

Pravijo, da so grgarski komunisti začeli cerkve zidati. To je dokaz, da niso proti krščanski veri.

Pravijo ravnotam, o dekletih, da se menda mažejo s papirjem od ciklorije, da postanejo bolj lepih lic. To je laž. Čuk je videl, kako so mazile svoja lica z dragocenim mazilom, pa ne s papirjem.

Via Savorgnana, **5** VIDEM (Udine)
vogal ulice Cavour.

Po nizkih cenah

(al ribasso)

Izredna prodaja na račun tovarnarjev

Zadostuje pogled na naš cenik in prepričate se o ugodnosti, ki jo nudi naša izredna prodaja

Navajamo blago in cene:

Obrobljene rutice	L. 0.75	Majice	L. 4.50
Servjete za čaj	„ 0.95	Blago dvojno tkano, meter	„ 4.90
Bele rutice z ažurom	„ 1.25	Obposteljne preproge, reklam	„ 5.50
Povojčki za deteta meter	„ 1.30	Preproge iz jute, meter	„ 5.50
Moške barvane nogavice	„ 1.75	Angleški batist 80 cm, meter	„ 5.90
Krpice iz gobastega blaga	„ 1.75	Svilene ženske nogavice	„ 6.50
Brisače, reklam 45 × 90	„ 1.90	Neapeljski prti	„ 7.90
Robljene brisače	„ 2.20	Ženske srajce z ažurom	„ 9.90
Platnene krpice	„ 2.30	Ženska spodnja krila, vezena	„ 9.90
Servjeti 60 × 60	„ 2.50	Žamet za lovske obleke, meter	„ 10.90
Prozorne ženske nogavice	„ 2.50	Kombinacija, vezena	„ 12.90
Švicarsko vezenje, meter	„ 2.20	Moške srajce iz zefirja z ovratnikom	„ 15.90
Gobaste brisače	„ 2.75	Rjuhe z ažurom za 1 posteljo	„ 29.90
Nogavice z dvojnato peto, prvovrstne	„ 2.75	Posteljno pregrinjalo, dvojno tkano 200 × 200	„ 33.90
Platno Madapolam 80 cm., meter	„ 2.90	Rjuhe vezene za 2 postelji	„ 49.90
Oxford za srajce, meter	„ 2.95	Zimnice iz prave zime prva kvaliteta 14 kg.	„ 55.—
Naramnice dvojnate, elastične	„ 3.50	Prešite odeje barvane, za 1 posteljo	„ 59.—
Moderčki vezeni	„ 3.50		
Blago, Pelle uovo, meter	„ 3.90		
Platno „Madonna“, meter	„ 3.90		

Na debelo in na drobno.
STALNE CENE.

Razprodajalcem poseben popust - Stalna razstava z zaznamovanimi cenami.

Pravijo v Šmarji pri Kopru, da pupe ne žalujejo za odhajajočimi fanti letnika 1905, ampak želijo da se brž poberejo in pridejo domov fantje letnika 1904, ker so bolj luštni in »ekstra balarinici«.

Pravijo, da se Rumunija tako boji Hindenburga, da so takoj sklenili obremeni armado. Če so tudi Kitajci vznemirjeni zaradi tega, nam ni znano.

Pravilo, da hoče bivša cesarica Cita dobiti pokojnino od nasledstvenih držav. Čuli smo že pregošče, da živi Cita v zelo slabih razmerah. Vendar pa imajo njeni otroci, žive konje za igranje in njen starejši sin je klub »slabim« razmeram vzgojevan tako, kot se »bodečemu« kralju spodobi. K tej vzgoji naj pa še nasledstvene države pripomorejo. Saj neumni niso!

Vrhovskim dekletom.

Tam Vrh kanalski vas stoji, o njej je dosti praviti, ker v vaši mnogo je deklet in poleg marsikteri strfe. Res mnogo je od teh deklet, ki imajo preveč že let. So včasih se preveč držale, zdaj revne same so ostale. Je res, so raje kratkih kril, ne marajo nam gnojnih vil, malšpane so vse na »biks«, če tudi v arzetu ni »niks«. Če bog jim dal bo tisoč let, se morda bo obrnil svet, bo voda tekla čez goré, takrat se fantje še dobé.

SE ŽIVEGA SO PROGLASILI MRTVIM.

V Mariboru se je 26. aprila ponesrečil neki Anton Kašnik s svojim motorjem, Marburgerca. Tagespost in hitro so takoj pisali, kako težko se je poškodovano, to pa še ni zadostovalo — 30. aprila so ti listi poročali, da je Kašnik že umrl. Njegovi znanci in sorodniki so vsled teh poročil žalovali in tožili na vse pretega — in sicer zastonj — vaši K. S. vik je bil pa ravno 30. aprila odpuščen kot ozdravljen iz bolnišnice.

MARX TODA NE DR. MARKS.

Dne 30. aprila je imela socialistična stranka v Mariboru v Goetzovi dvorani svojo akademijo, ktere ni bila prav dobro obiskana in le tudi poslušalce povsem zadovoljila. Ko je prišel neki obiskovalec na galerijo, ga je neki policijski organ, ki ga je poznal, vprašal: »Prosim Vas kakšna slika je tu na odru?« Obiskovalec ga vpraša, dali je socialist. Ker je pa ta to vprašanje zanikal, mu je odgovoril: »To je Marx«, in je pristavil še besede: »Pa ni nasprotnik Hindenburga«.

Policijski organ mu ves začuden odgovori: »To vendar ni mogoče, kajti Marx je dobil čez 13 milijonov, Hindenburg pa čez 14 milijonov glasov. Na to mu je obiskovalec odgovoril: »Dragi moj! To ni dr. Marx, temveč prvi prvi socialist Marx.«

Pri tej akademiji je bilo 22 vrst sedežev. Prišli sta dve gospe in ker sta videli, da je v prvi vrsti vse zasedeno, sta ostali stojé, čeravno so jima ponudili dva prazna sedeža v drugi vrsti. Prinesli so jima dva stola in ju uvrstili v prvo vrsto — šele potem sta se vsedle. Te dve gospe gotovo nista bili socialistične, temveč sta prišli gledat akademijo samo iz fribca.

SLAB IZGOVOR.

On: »Kdo pa je ona žival, ki se dere tam pri glasoviru?«

Ona: »To je moja hčerka!«

On: »Dejal sem žival, ker se mi zdi, da poje »slavček«.

RAVNO NAROBE.

Mirko pride ves objokan iz šole. Mamica ga praša, čemu je jokal. »Veš mamica, naš učitelj je bil tako hudo bolan«, — »Morda je umrl?« — »Ravno narobe: ozdravel je in jutri pride zopet v šolo!«

Listnica uredništva.

Nekdo. Ne hudujte se, če je šla pesem v koš. Vse ne more biti kar zrelo za natis, akotudi tupašam Čuk ni preveč izbirčen. Pa pošljite še kaj. Če je stvar po vsebini dobra, jo Čuk za silo tudi popravi, ako treba. — **Gradišče.** Vašega dopisa pa nihče ne zastopi. Bog pomagaj!

Tabor. Vaši želji ne moremo ustreči, ker prejemamo mnogo takih prošelj. Naš list pa živi le od naročnine. Pozdravljeni! — **Vsem.** Skrbite, da se naš list tembolj razširi, da vam bo lahko nudil obilo lepega in zabavnega beriva.

Dragi Jože Šmuk! — Vse je v redu. Če imate samo 16 let, je vse dobro in ne moremo reči, da slabo pišete; če so vaše humoreske z vašega jezika, jim ne moremo reči, da so slabe, z ozirom na vašo starost in izobrazbo seveda. Počasi se boste izklesali in spremenili mnenje v marsičem.

Pridna služkinja dobi takoj službo. Pojasnila pri upravi lista »Čuk na palci«.

Motocikel

lahak, prvovrsten je na prodaj.

Več se izve v »Narodni knjigarni« v Gorici.

POPOLNOMA VARNO NALOŽEN DENAR V JUGOSLAVIJI

Ljubljanska posojilnica

R. K. S. O. K.

v novopreurejenih prostorih
v Ljubljani
Mestni trg, šte. 6

sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun, jih obrestuje po 6%

ter jih izplačuje takoj brez odpovedi in brez odbitka. Večje hranilne vloge z odpovednim rokom. Obrestuje tudi višje po dogovoru!

Kdor želi pristnega tropinovca

naj se obrne na tvrdko

VODOPIVEC & KRALJ

v Potoku - Dornberg

Cena zmerna. Postrežba točna. Blago prvovrstno — kupuje dobro in dravez tropine po največji ceni.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso verdi „Trgovski dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica **CENTRALA** Rezerva SHS
in rezerve: **LJUBLJANA** Din. 10,000.000
Din. 50,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4°/_o.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

Domače žganje	Lir 10.50—11.50 liter.
Rum Jamaica 50 ^o / _o	12.50 literna steklenica.
Jajčna Krema maršala	12.50
Cognac	10.50 ² / ₁₀
Jajčni cognac	15.50
Malaga vino	10.—
Cipro	8.—
Pissilo	6.50
Chianti	4.—, 4.25, 5.50 steklenica nevracunjena

Maršala, vermout, asti spumante, spumante moškatalni.
Najfinejši likerji, Fernet, Bitter, Sirupi.

Žganjarna Trg Sv. Antona št. 7 — Gorica.

Manufakt ro, perilo, izdelane obleke
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Trgovina z manufakturo

ŠKODNIK ANTON

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nev sta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
predaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v hiši z desetico
trgovec **Škodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovec ki kupuješ mnogo 5krat!

cefirja, oksforda in etamina!
"Sem zadovoljen z blagom!" vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.